Bydgoszcz 16.08.2026 r.

Prof. dr hab. Małgorzata Grela

Dziedzina sztuki, dyscyplina artystyczna sztuki muzyczne

Akademia Muzyczna im. F. Nowowiejskiego w Bydgoszczy

RECENZJA PRACY DOKTORSKIEJ

mgr Yanfang Hu

ZLECENIODAWCA RECENZJI:

Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina w Warszawie, pismo z dnia 22 czerwca 2026 roku. Zlecenie podjęte na podstawie ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tj. Dz. U. 2024 r. poz. 1571 z późn.zm.)

DOTYCZY:

- wszczęcia, na wniosek **Pani mgr Yanfang Hu,** przewodu na stopień doktora sztuk w dyscyplinie artystycznej sztuki muzyczne.

Z pisma, które otrzymałam od Przewodniczącego Rady Dyscypliny Artystycznej Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w Warszawie prof. dr hab. Jarosława Wróblewskiego, uzyskałam informację, iż w związku z decyzją tejże Rady, została powierzona mojej osobie funkcja recenzenta w przewodzie doktorskim Pani **mgr Yanfang Hu.** Tematem pracy są ***Motywy wiosny w chińskich i europejskich pieśniach artystycznych. Studium porównawcze na wybranych przykładach,*** a napisana została pod opieką merytoryczną prof. UMFC dr hab. Krystyny Jaźwińskiej-Dobosz. Wraz z pismem dołączone zostało dzieło artystyczne i jego opis.

OCENA PRACY DOKTORSKIEJ:

Praca doktorska mgr Yanfang Hu pod tytułem ***Motywy wiosny w chińskich i europejskich pieśniach artystycznych. Studium porównawcze na wybranych przykładach*** składa się z dzieła artystycznego zapisanego na nośniku CD oraz jego opisu.

Dzieło artystyczne stanowi:

rejestracja 10 pieśni artystycznych różnych kompozytorów chińskich i europejskich.

1. Zhou Jiasheng – *Kiedy zakwitną wiosenne kwiaty i zabłyśnie jesienny księżyc*
2. Hu Jingxin – *Wiosenny księżyc nad rzeką*
3. Sang Tong – *Radość ze spotkania – Kwiaty opadły z wiosny*
4. Li Yinghai – *Wiosenny poranek*
5. Yan Ji – *Wiosna w pałacu Han – Dzień początku wiosny*
6. Franz Schubert – *Im Frühling*
7. Johannes Brahms – *Die Mainacht*
8. Georges Bizet – *Chanson d'avril*
9. Paolo Tosti – *Aprile*
10. Pier Adolfo Tirindelli – *O primavera*

Wraz z doktorantką wystąpiła pianistka Valentina Kudrievcova. Nagranie zostało zrealizowane w 2025 i w 2026 r. w Studiu S1 UMFC. Realizatorem dźwięku jest Szymon Bogdański (nr 1-5 i 8-10) i Julia Piegza (nr 6-7).

Jakość techniczna dzieła artystycznego od strony dźwiękowej jest dobra. Pierwsza pieśń skomponowana przez Zhou Jiasheng *Kiedy zakwitną wiosenne kwiaty i zabłyśnie jesienny księżyc* posiada strukturę dwuczęściową. Akompaniament wspiera linię melodyczną i opiera się na licznych arpeggiach, które nadają pieśni odpowiednią płynność. Śpiewaczka wykorzystuje akcenty muzyczne, aby podkreślić emocje zawarte w tekście. Kontroluje technikę prowadzenia płynnej linii melodycznej, zwracając szczególną uwagę na utrzymanie wysokiej pozycji głosu. W drugiej pieśni *Wiosenny księżyc nad rzeką,* wstęp wykonany przez pianistkę odgrywa ważną rolę w budowaniu nastroju i wprowadzeniu głównego tematu. Słychać dobrą komunikację pomiędzy artystkami, które poprzez współpracę muzyczną, zachowują ciągłość muzyki, utrzymując spójność w prowadzeniu

frazy muzycznej. W lirycznych fragmentach pieśni, głos sopranistki brzmi jasno i płynnie, natomiast w koloraturowych przebiegach muzycznych nabiera wyrazistości oddając odpowiednie emocje postaci. Ta pieśń to nie tylko dzieło o wysokiej wartości artystycznej, ale także piękna prezentacja starożytnej chińskiej kultury. Artystka jasną barwą głosu, bez nadmiernej wibracji, przekazuje koloraturowy charakter pieśni. W trzeciej pieśń *Radość ze spotkania – Kwiaty opadły z wiosny,* kompozytor Sang Tong, dążył do połączenia tradycyjnej poezji chińskiej z zachodnimi technikami kompozytorskimi. Jego liryczny, powściągliwy styl muzyczny łączy elementy zachodniej tonalności z wpływami muzyki chińskiej. Solistka, prowadząc linię melodyczną, podąża za naturalnym rytmem języka, podkreślając ekspresję zawartą w tekście. Płynnie operuje barwą dźwięku, pomiędzy odpowiednimi częściami pieśni, dzięki czemu umiejętnie kontroluje zawartą w niej warstwę emocjonalną. W czwartej pieśni *Wiosenny poranek* słyszymy bardzo dobrze połączony tekst z muzyką. Frazy muzyczne są regularne, a melodia prowadzona jest spokojnie i płynnie. Emocje, które występują w utworze ukazują tęsknotę za wiosną i ulotnym pięknem. Śpiewaczce udało się uchwycić tę atmosferę i namalować barwą głosu tę ulotność, poprzez zastosowanie głównie dynamiki *piano* i *mezzopiano*, co wiązało się z dużą kontrolą techniki oddechowej. Artystka jasną barwą głosu, bez nadmiernej wibracji przekazuje właściwy charakter pieśni. Wyraźnie unika przesadnej ekspresji. Pieśń *Wiosna w pałacu Han – Dzień początku wiosny* została skomponowana w 2022 roku, przez urodzonego w 1988 roku kompozytora Yan Ji, który stworzył pieśń artystyczną opartą na klasycznej poezji chińskiej. Melodie starannie dopasował do intonacji mówionego języka chińskiego. Wysokości dźwięków odzwierciedlają naturalny rytm i akcenty wypowiedzi. Ta pieśń napisana jest w stylu operowym, dlatego śpiewaczka musi zwrócić szczególną uwagę na prowadzenie frazy opartej na prawidłowym *appoggio*. Wokalistka kontroluje technikę oddechową, chociaż w opinii recenzenta, jest on zbyt płytki, co ma wpływ na jakość dźwięku. W podsumowaniu należy pokreślić, że śpiewaczka interpretuje te pieśni chińskich kompozytorów w sposób wyważony, z odpowiednią kulturą udowadniając, że są jej bliskie emocjonalnie. Następnymi pieśniami w dziele artystycznym są kompozycje twórców europejskich. W pieśniach artystycznych dużą rolę odgrywa poetycka warstwa słowna, a melodia, która odznacza się dużą siłą ekspresji ukazuje nam wewnętrzny uczuciowy świat podmiotu lirycznego. Bardzo dobrze można to usłyszeć w romantycznych pieśniach europejskich. Pierwszą z nich jest *Im Frühling* Franza Schuberta. Kluczową rolę odgrywa w niej partia fortepianu, która stanowi swoistą podstawę harmoniczną i rytmiczną utworu. Płynna gra pianistki bardzo dobrze wpisuje się we wspólną interpretację tej pieśni,

dopełniając muzyczną narrację. Zmiana z tonacji G-dur na g-moll ukazuje zmianę nastroju zawartego w tekście literackim, którą artystki dobrze różnicują. Linia wokalna prowadzona jest przez wokalistkę dobrą techniką *legato*. W pieśni *Die Mainacht* Johannesa Brahmsa melodia jest falująca, łącząc ze sobą ruch sekundowy z większymi skokami interwałowymi. Jest śpiewna, przez co wymaga od wokalisty dobrej techniki *legato* w prowadzeniu frazy. Doktorantka dobrze prowadzi swoją linię, powściągając emocje, stara się oddać w sposób wyważony głęboko przeżywaną samotność. Następnie słyszymy pieśń francuskiego kompozytora Georgesa Bizet zatytułowaną *Pieśń kwietniowa,* która posiada dwuczęściową formę i jest napisana w tonacji F-dur. Charakter pieśni jest lekki, wyraźnie sielankowy. Kompozytor połączył płynną linię wokalną z żywym akompaniamentem, na który składają się drobne wartości (szesnastki). Pianistka stworzyła barwne tło, które stało się podstawą do interpretacji wokalnej. Dość miarowy akompaniament nie blokuje jednak wokalistki, a pozwala śpiewaczce na wprowadzenie subtelnych zwolnień, by podkreślić najważniejsze słowa zawarte w poezji. Partnerstwo w tej pieśni odgrywa bardzo ważną rolę i tak też artystki współpracują ze sobą. W dynamice głównie *piano* i *pianissimo* wykonawczynie dobrze się odnajdują. Pianistka pozwala, aby głos swobodnie brzmiał nie zagłuszając go swoją grą. Melodia pięknie łączy się z rytmem mowy. Pieśń *Aprile* Paolo Tostiego również posiada budowę dwuczęściową i napisana jest w tonacji C-dur. Cechuje się lekkością i typowo włoską ekspresją wykonawczą. Śpiewaczka prowadzi frazę *legato* i stara się, aby brzmiała naturalnie bez usztywnień. Brakuje trochę selektywności w artykułowaniu podwójnych spółgłosek np. w słowach: *aleggeranno* czy *mammolle.* W tej pieśni tekst powinien „nieść" melodię co powoduje, że pianista i śpiewak muszą bardzo dobrze współpracować, aby frazy były wspólnie wykonane. Słychać dobrą komunikację pomiędzy artystkami. Ostatnią pieśnią w dziele artystycznym jest *O primavera* Piera Adolfo Tirindellego, która cechuje się piękną linią melodyczną. Wymaga od śpiewaka bardzo dobrej kantyleny w prowadzeniu głosu i bardzo dużych umiejętności w operowaniu oddechem przy długich frazach. Przy szerokim prowadzeniu frazy, zarówno śpiewak jak i pianista powinni brzmieć soczyście i dźwięcznie oraz idealnie współbrzmieć.

W zaprezentowanych pieśniach dobrze komponują się, w warstwie brzmieniowej, głos solistki i gra pianistki. Artystka posiada głos sopranowy, który jest jasny w brzmieniu. Dobrze odnajduje się zarówno w zmianach dynamicznych, jak i agogicznych. Dzieło artystyczne, jakim są wybrane pieśni artystyczne zarówno chińskich, jak i europejskich kompozytorów napisane zostały w wygodnej tessiturze dla sopranu lirycznego, co dla

dobrze ukształtowanej w technice wokalnej śpiewaczki, stwarza odpowiednie możliwości interesującego przekazu. W opinii recenzenta wokalistce brakuje jeszcze głębi i połączenia z rejestrem piersiowym, aby głos brzmiał w pełni *bel canto,* które jest niezbędne szczególnie we włoskim repertuarze. Specjalną, misję w interpretacji pieśni romantycznej powierza się partii fortepianu, która staje się ilustracją ogólnego charakteru danego tekstu. Często nie jest już tylko akompaniamentem, lecz dopełnieniem emocji wyrażanych przez wokalistkę. Słychać dobrą komunikację pomiędzy artystkami, które poprzez dobrą współpracę muzyczną, zachowują ciągłość muzyki, utrzymując spójność w prowadzeniu frazy muzycznej. Partia fortepianu wspiera wokalistkę przede wszystkim w aspekcie warstwy harmonicznej i różnorodnej faktury.

Do zarejestrowanego na płycie CD dzieła artystycznego doktorantka dołącza pracę pisemną, będącą w zamyśle teoretycznym jego opisem. Dzieło to stanowi rejestracja 10. pieśni różnych kompozytorów. Wraz z doktorantką wystąpiła pianistka Valentina Kudrievcova. Praca zbudowana jest poprawnie pod względem metodologicznym. Składa się z abstraktu, wprowadzenia, czterech logicznie następujących po sobie rozdziałów, zakończenia, spisu przykładów nutowych, spisu tabel, bibliografii oraz aneksu, w którym znalazły się przykłady zapisu nutowego pieśni.

W absrtakcie, autorka słusznie zaznaczyła, że w pieśniach artystycznych poezja, która przy różnicach w środowisku kulturowym, kształtuje odmienne obrazy wiosny w chińskich i zachodnich kompozycjach. Dokonała analizy pieśni artystycznych w czterech językach, skomponowanych przez kompozytorów pochodzących z Chin, Włoch, Niemiec i Francji, których kompozycje koncentrowały się na temacie wiosny, dokonując dogłębnej analizy teoretycznej i stylu wykonania. Doktorantka zwróciła uwagę na podobieństwa i różnice w interpretacji oraz metodach wyrazu motywu wiosny w utworach różnych kultur zauważając, iż różne tła życiowe i kulturowe w sposób naturalny prowadzą do odmiennych interpretacji tego samego tematu. We wprowadzeniu omówiła przyczyny wyboru tematu zaznaczając, że ze względu na różnice geograficzne, styl życia, a przede wszystkim odmienności psychologiczne i kulturowe, poezja o tematyce wiosennej posiada odmienną charakterystykę estetyczną i artystyczną w tych dwóch różnych kręgach kulturowych. Pochyliła się nad teoretycznym, praktycznym i kulturowym znaczeniu tematu, podsumowując techniki, metody twórcze i wykonawcze stosowane przez kompozytorów i wokalistów. Dokonała przeglądu badań, dochodząc do wniosku, że dotychczasowe badania chińskich i zachodnich pieśni artystycznych koncentrowały się głównie na tematach

związanych z miłością, śmiercią, kobietą czy krajobrazem, a więc nie koncentrowały się na temacie wiosennym. Opisała koncepcje i metody badawcze, wśród których wyróżniła: metodę analizy literatury, metodę badań porównawczych oraz metodę analizy muzycznej.

W rozdziale I, *Źródła rozwoju pieśni artystycznej w Chinach i Europie*, doktorantka dokonała ogólnego przeglądu historii, stylów i nurtów europejskich pieśni artystycznych oraz rozwoju, cech twórczości i wykonawstwa ich chińskich odpowiedników. Skupiła się na niemiecko-austriackiej, włoskiej, francuskiej pieśni artystycznej, ale także przeanalizowała proces rozwoju pieśni w Chinach. Rozdział II, to *analiza europejskich i chińskich pieśni artystycznych z motywem wiosny pod kątem twórczości literackiej.* Autorka skupiła się na literackości tekstów, podkreślając wagę poezji, która jest siłą napędową dla twórczości kompozytorów. Wymieniła wybitnych poetów europejskich jak: Goethe, Schiller, Heine, Byron, Shelley, których poezja cechowała się dbałością o reguły i integralność wiersza, jednolitym rytmem i wyraźnymi obrazami. Zwróciła uwagę na fabularność tekstów, ale także na ich liryzm, dzięki czemu są inspiracją dla kompozytorów do tworzenia muzyki, która podkreśla emocje, napięcia i rytm zawarty w tekście. Rozdział III, *Porównanie obrazów w tekstach europejskich i chińskich pieśniach artystycznych z motywem wiosny* autorka porównała badania wyrażania obrazów wiosny w chińskich i europejskich pieśniach artystycznych z perspektywy cech muzycznych i technik kompozytorskich. Natomiast w rozdziale IV skupiła się na analizie muzycznej i interpretacji wokalnej konkretnych dziesięciu chińskich i europejskich pieśni artystycznych z motywem wiosny, pod kątem tła twórczości, technik kompozytorskich oraz wykonawstwa, szczegółowo i dogłębnie wyjaśniając w jaki sposób ukazać ich wyjątkowość, unikatowość oraz artyzm podczas ich wykonywania. Każdy rozdział kończy się podsumowaniem wszystkich treści w nim zawartych. W zakończeniu autorka podkreśliła, że poezja chińska i europejska to dwa zupełnie różne sposoby wyrażania emocji. Zachodni poeci skupiają się na psychologii jednostki, na ukazywaniu ich pragnień i wewnętrznych przeżyć. Sposób ich wyrażania jest bardziej bezpośredni i jednoznaczny. Natomiast chińscy poeci opisują stan ducha poprzez przedmioty, symbolikę i przenośnie. Bez zrozumienia tych obrazów trudno dostrzec ich subtelność oraz głębię ukrytą w poezji.

Praca została przygotowana w sposób poprawny pod względem formalnym. Autorka sprawnie posługuje się terminologią muzyczną i zachowuje konsekwencję w prowadzeniu myśli. Spis treści został przygotowany prawidłowo. Język narracji jest zrozumiały, a styl wypowiedzi utrzymany na odpowiednim poziomie, choć miejscami można zauważyć drobne

uchybienia stylistyczne i interpunkcyjne, które wpływają na jej staranność. Dostrzegalne są również błędy typograficzne, polegające na pozostawieniu na końcu wersu pojedynczego, krótkiego słowa w tym przypadku spójniki i przyimki: "i", "w", "z", "o". Brak jest także ujednolicenia pisowni tytułów pieśni. Pomimo pisania ich kursywą doktorantka w niektórych tytułach dodatkowo zastosowała cudzysłów. Łączenie obu tych form w tym samym tytule to błąd. Pomimo tych uchybień, które mają charakter techniczny i redakcyjny, całościowa kompozycja formalna pracy jest zrozumiała, a wskazane błędy nie wpływają na zakłócenie odbioru treści. Całość pracy jest dowodem wiedzy oraz doświadczenia doktorantki i jest wartościowym przedsięwzięciem naukowym. Praca jest wartościowa i posiada walor poznawczy i edukacyjny.

KONKLUZJA

Praca doktorska Pani mgr Yanfang Hu na którą składa się dzieło artystyczne płyta CD i jej opis, stanowi ciekawe ujęcie tematu, jak też udaną próbę znalezienia odpowiedzi na tezę zawartą w temacie pracy. Ma określony cel, prezentuje odpowiedni poziom metodologiczny, zawiera oryginalne wyniki badań, wnosi nową wiedzę do dyscypliny. Dobrze dobrany program dzieła artystycznego i wykonanie na odpowiednim poziomie potwierdza również dobre przygotowanie doktorantki do prowadzenia własnej działalności artystycznej i pracy pedagogicznej. Całość pracy świadczy o dużej wiedzy doktorantki Swoją autorską interpretacją tych pieśni artystycznych, ukazała ich różnorodność w estetyce muzycznej. Dlatego też, praca ta wnosi znaczący wkład w rozwój zarówno dyscypliny artystycznej, jak i całej dziedziny sztuk muzycznych. W sposób wyczerpujący rozwiązuje przedstawioną problematykę.

Rozprawę doktorską Pani mgr Yanfang Hu oceniam jako odpowiadającą wymaganiom rozprawy doktorskiej zgodnie z art. 187 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tj. Dz. U. 2024 r. poz. 1571 z późn.zm.).

Wnoszę o dopuszczenie Doktorantki do dalszych etapów postępowania w sprawie nadania stopnia doktora.

prof. dr hab. Małgorzata Grela

MGrela